

Tereza Smetanová & Luboš Vlach

Chvění

V Brně 2020

Tereza Smetanová & Luboš Vlach

Chvění

LEH/KOVÁ/ŽNĚ

prosmála bych se každým
kill kilometrem
o který bych ti byla blíž
a prolíbala bych celičkou tvou tvář
jsi zář
Ich liebe dich
Deine holka apoštolka

su štola která prožřela
mám mega zdravotních potíží
a kdykoli někomu ublížím
tak se mi přitíží
su členitý terén
a ublížím kdykoli se při/blížím

su suverén
su dvanácté patro suterénu
su horních deset tisíc
kdykoli jsem uvnitř... mířím ven
do hor k partyzánům
su terminál
jdu pořád dál
a až vyrostu budu minerál

su geo metro retro
na zlu skonám dobro
su jitro kouzla
noha mi uklouzla
su z kola vyhozen
odejit...
padám z višně na zem
dávám se v plen
jitru kouzel/nic
amen

jsme tím čím se společně stáváme?
OMG... what the fuck?!
trefí mě z tebe šlak!
jsi krásnej nevíš jak
jsi tím co nevíš
když ujel ti vlak
když spolu uléháme a vstáváme
amen

su za/halen modulací modů
na dalším turnusu
dávám ti pusu plusu i mínusu
su v presu
sedím v ex/pressu
su ten tam
lásku ti vyznám...

su dojatá a plačtím
nejradši bych práskla se vším
voe... miluju život :-)
špachtlí jsem si prorazila zápěstí
dělám tlustou čáru
metrem jsem si prořízla prst...
dělám přesčas...
koleno nateklo mi na trojnásobek
neklečím... kleju
k smíchu už mi to nepřijde...
i když: :-) voe...

su ten který se sebou míjí
dávám si vale
celý den mám na mále...
ale nepomímím
pře jsem přestál
dosud jsem nepřistál
jen se externě přestlal
su té akce akcelerace
su na vstupu výstupu
zválcován do tubusu
su válec
su osvěta
su raketa
mírím do jinýho světa
su veta

něco mi říkej zpívej
maluj pič nebo piš
ať se tvé cítí na mne zřítí
jak domeček z karet
jak láska ze sirek
(jsem ti přece řek
že nésu rek)
si rex

ne/jsi...
si regina a já rex
su reflex rek-viem
su cítí... cítím
su vytí na Venuši
su recept na reset
vynuluji vinu za vteřinu
nahé věčnosti
zmandluju kosti
stíhané zák(l)onitostí
a
apophis hmat chuť hnis
ou! his eyes september
že malíř by vystavil jen bílé
plátno s barvou sinic
plátno s vůní terpentýnu

hrom/nice a blesk rovnice
pra- znamená ur v závěži (v závorce)
plus Merkur mínus nejbliž u Slunce
ypsilon kůže 100% nylon
(v závorce dva dvorce stín plus klín)
děleno iks shrbené rovná se
největší budiž nula
krmí ho houbou jedlou
jen jednou Maryša lízala
šat satana

ou! she is lubricated as a fog
jen tři kočky
ona a on děravý plot...
probudí svým smíchem celý peron
dotek prostý přívlastku...
chce kočičí útulek
velikosti asteroidu Apophis...
nejmenší z nich
a/sketa a mnich
až bude
nejmenší z nich
smích
největší budiž nejmenší
jitřenkou kouzel/nic
až bude velký
bude prost přívlastků

poštvu na ně asteroidy
steroidy
posměváčky poštěváčky
vytáčky
a tak...
ur/čitě

*(ur znamená pra- + sloveso čít či číti – vnímání smyslovými orgány
čítí je percepce, obrazem předmětů a jevů ve vědomí člověka)*

se brzy ozvi (brzy jazyk ozývat se)
jsem natrvdlý jak cukr moučka
málo chechtavá
neutrino... ano
chová se svévolně volně
činí se pouze dobrovolně
v prostředí schová se snadno
je mimo zákon
osciluje a tancuje
z illegality se raduje
fachá plká tlachá
za/vázána pentlí
dokud a než zetlí
vofačovaná jak tá... no tá... můmije
zlíbala by tě... že to svět neviděl!
vosliní a vystrčí prst do severního větru
zjistí kudy je jih

a tudy pak vyfoukne kouř
kterej dovane (můj džovane)
až k tobě do podkroví
z toho dýmu vyskočí andělícci můjstrážnícci
kterým jsem přikázala hlídat tvůj klidný spánek
a jesti to poserou...
dej mi vědět
páč je ztřískám
že to ještě neviděli!

NEŽNI

zkouším za/padnout do norem
rem fáze ve mně se táže
proč píčou se tvořím
pitvořím
hořím hoto/vím se miluji
raději se dvořím než hovořím
a nejradyji tu nejsem

někde
tikne
láska jak sklenka pře
při přípitku
a já u toho
nejsem...
protože se vypařím na slunci
jednoho dne
mne poskládají do prádelního koše
ještě s kolíčky na cípech -
bývá to tak když chcípneš
raději dříve než později
po funusu lásky se mi smějí
jen ony smějí
jít dál... pokračovat
nechci tam
slyšet dopady jejich kroků

klekání smíchu
nechci roky pokrokem kráčet
sebe jak smrad vláčet
jsem krčma pro chudé
noční bar trosek
vystydlých strusek
usedavý Tré/šek
třesk na půlměsíci
hnijící druhá půle
vesmír je prý koule
s pokřivenou osou
se mísící
nechci tam být
nech mne
jít bosou do nikam
tam kde vznikám
nezanikám
vnikám do nikam
vzlykám za lásku
zanikám...

NEŽNI!

nežni louky světlem
paprsky – náprstky zlatý
nežni mne něžnou
kosou od kosti

nežni mne jemnou
radostí
nežni mne kurkumou
jsem něhy dunou
ve tvé pláži
pí/sečné tečny
která rozptyluje
smutné slečny
na dně kráteru
krá krá krá TĚR krása zátarasa...
jsem tabula rasa
z něhy a masa

kdyby kosa kostry
něžně nedotkla se
krční cévy
nebyl bych tak něžný
klidný milý nezpůsobilý
totálně nemožný
tomu už nic nechybí
asi se uvzdychám
usychám usmýkám
nevím kam
ani nedýchám
asi se ustýskám
stesk mne asi uchechtá
ulechtá k smrti životem

kdyby to kdyby nebylo
nebyl bych byl
ležatá osma
nemluvil bych ze sna
kdyby té lásky nebylo
bylo by jí i tak „po/řád“ málo
ne-li víc

PŘED/MLUVA (KE) KLIŠÉ

používám berličky
skládám z nich básničky...
automatismy roz/prsklá tomata
citová komata
třináctá komnata
egoismy logismy
algoritmy alter ega tmy
euforismy vy/jádření
z veršů se kření
to samé koření
ze tmy hovoří
ta samá chuť
děje se jí příkoří
srdce se lámou
vagíny vyjí
vlkům na měsíc
náměsíčné reprízy pocitů
jak ona je pryč
a tys zůstal tu
a utrpení
jediný verš nepromění
v zapomnění
ryzost radosti v básních není
jen balast táhne se přednesy
jak chvost

za vzteklou liškou
s bílou myškou si připíjíme...

klišé jak negližé svlékni
klobouk naposled před slzou smekni
vrať se k originálu
opušť brány kriminálu
lu Lu ly lůůů...
análu análů
i na jipce... jupija jůůů!!!

buchvi jak to ale je... voe!

zmlácený seno ve stodole
nahore jak dole
hlo se tělo nahlo se
na nahé
za/hřmělo
blýsklo se na časy
je nic už nebolelo
tělo na tělo se složilo
ožilo i zrno
čile vyskočilo
zatvářilo se mile roztomile
v jedno tělo sedmé míle
se proměnilo

PLYŠÁČEK A PAPUČ(KA)

poeticky pojmáme
punk visačky vázají
vázanku do snopů svazačky
podobné tanku
plyšáček natrhl si podvlíkačky
prima balerína si otřela podešev
papučky
jsi semiš jsi plyš
a požád ši tak daleko a plyč...
papuče svaté terezie
relikvie hostie
zázračné hostiny
zbav mne bože viny

popláču si papučky... šušušu
papučka se rozplakala
obula se do plyšáka
musela se zbavit toho kala
plyš rozesmál se v semiši
do piči... zima byla jak v rusku
plyšáček vzal rozbrusku
a papuče natrhl blůzku
zabalil ji do ubrousku
a strčil do kapsy

za dveřma zůstaneš
dál nepůjdeš
dokud budeš papuč
máš zlej kukuč
no nečuč!
k tomu se přihloupě směješ
ukáž si se!
divá jsi... divná
nechávám tě tu trnout z lásky
a nechci slyšet žádný otázky
zaklepej až budeš hodná
pohár hořkosti vypij si až do dna

AMOLETKA A LÍVANEČEK

amoletko milá
já tě tak žeru... baštím
jsi bezmála mi vším
rád mám tuze tebe
bez tebe mi jebe
opojnější jsi jak tuze/mák

když tobě beze mne jebe
tak mně bez tebe šuká
srdce mi cuká
tvá nepřítomnost působí mi muka

k lívanečku česnečku
k amoletce feferon
cit/ron fištron neuron...
slzy r/o/ní

neumím se té čisté duše vzdát
nechci a neumím
a tomu jedinému rozumím
mé smíchalo se s tvým...
sen promítlo
rozum odmítlo
do hloubi tlo...
vrána k vráně

v otevřené ráně
lehá a klove
love

lívaneček dostal amok
zasáhl ho amor
hoj jho
mor ho! mor ho!
mojho rodu
druhé mízy
druhého příchodu
na pochodu k druhému břehu
druhý dech
zaleh amoletku
zaslech
jak zpívá na radost ódu
a kráčí po hladině naproti
amoletka
rozčísla mu třísla čísla
aby se tak netřásl a
natřela je balzámem
on hned je do ní dočista blázen
je za/tracen
v tanci
lívanečník roztrásla
recepturu našla
za/čal trsat lívaneček

jak byl by na czech.tek
libost se ho dotka
opustila ho lítost
radostí mu puká lebka
amoletka je tak sladká
jak alimentární pohádka
rajcuje ho amoletka
jak amorových šípů letka
a už je v ní
mňam...

lásko...
ztracená jsem v tobě
a tam dole -
ticho jak v hrobě

A/Ž

a bylo světlo...
bylo nebylo
cože?!
čundr kántry šou?
drama v exilu
erotika per os
fucking cross
ghost šeptá – pros!
hale/lu/já chaluha
chandra choroš chuj s tím – stín
imaginace in/verze idiocie in inkognito kogito
jsi je-li/to se zelím
kostrou knedlíkem a čupr kečupem
ludvo tos měl vidět!
měl by ses stydět!
naivní v ní
opylen popelem
papuč neuč ploužit se
neuč plamen hořet
quantum of hope
roztleskávačka pleskla merunu... ludvo!
říkám ti to furt – ludvo esi
si ten fotbal nevybojuješ seš mrtvej a...
šílenej!
tu/tlač touhy

tululum ťukni si se mnou
u/važ... své závaží zvaž
vopici vošoustej
wonderfull day
XXX
you can love you
závěrem
života puknem žalem

KVETOUCÍ RÁNO

šimrá spánek bdění
jako ty
šimrá po těle
kapka ducha suchá
vsála se do slunce
jako já
než včela nektar nasosá
sos vůně sladkobolné
s.o.s.
potetuji se prsty
tebe chci

ať je ti dobře a nic tě netrápí
mucky mucky líby líby všude všude
miláčku naložím si tě do svého láčku

jsi miláček
ve šmuku drahokam vidíš
má špatnost se stydí
ale srdce radostí plesá a
až vrátíš se z lesa
ještě budeš vonět jehličím
když vláčkem za tebou přífrčím
za svým lesním pánem
freš Sandokánem...

zatím však spojíme se ránem
miLuLu... jak já tě jen milulu!
tři voříšky mi přines

Vopice vokocená česnekem
přišla domů s břuchem breku
že čeká stroužek možná stroužkata
páč knoblauch sundal gaťata...
sklizeň byla bohatá
zrodila se trojčata:
allicin lektin pektin
rovnost svornost bratrství
zdraví kluci jako buci
celí otec!
pohádky konec

lež vplétá počátek mezi slova
a mlčení je nesou/hlas
už mezi námi doutná
jen pašovaná neviditelnost
obrysy potratily podoby
unavené jsou i naše židle
klíží se ne(h)řešením
spustlé robinsonky
vždycky byly
hluché
přitom svět je

barevný vzduch
tančíš s ním
aniž víš
aniž chceš
a níž propadnout se
nemůžeš
tak aspoň dýchej
nebo se tak tvař
zeptej se odpovím
nahlas tentokrát
abych slyšela i já
co už mě nebolí

PLYŠ A VOPIČÁK

pojídačem jsem pachu a prachu
su plyš a jednou nohou pořád pryč
strach z ACH... pro/pojím
pojím se nadlábnu
jdu si naproti
jsem čím dál dál...
mladší tím více
čím si se vzdaluji
vesele vesluji ve sluji
pojím a pojídám
čímž jsem si blíž

pojím ideu a po/míjím
cílem se NE/mýtím
mísím se a mýlím
žitím se řítím
nová láska nerezaví
starostí mne zbaví
staré strasti
už ji nebaví
novým obsahem se zbarví
je čím dál mladší
bez rzi a zdi
a nit ji nepolapí
nepohltí ani píd'

odporu postaví se na odpor
těla průzračná
láska zázračná
erotika banální
a nepochopitelně krásná
klepej a bude ti dáno
zázračné ráno
klepej sebou
a bude ti přáno
zaklepej bačkorama
a vejdi
obleč si papuči
obuj si papuči
a neřečni

LUBIM

právě tenhleten
jediný neskutečný nesvět
a v něm nejá sám
s nesebou musí
nemluvit
nemilovat
netebe

právě tahleta
nejediná nenoc
bolí moc
nemoc musí
nemocht
nezpět
k tobě

právě tahle jediná
netknutá nebesa

SOKYNĚ

cítím že se blíží
sokyně
vlhká jesyně
zkrápěná minulostí
opět se tvé duše zhostí
prudce prosvitne
srdce mi setne
jak rytíř v boji o čest
a v černé kaluži spatřím
zase šest šest šest
šelestem listí
lstí šelestu
bude znít meluzína
až podseknu podestu
obejmu cherubína

cítím že se blíží
pelyňkové dny
se dny třes/kutých den...
ty jen prostě
řekni amen
aniž bys slovo vyryl
do kamenu žuly
aniž by se žaly vysypaly
hrobníkovi z lopaty

cítím ji spanilou
dýchá mi na paty
ať si šlápne
ať do LUku napne
všechny své výstřely...
ať mě z tebe vystřelí
minu
koho minu
jak vlastně letmo
jsme se o sebe o/třeli

cítím ji sokyni
na čas zamknutou
ve skříni
slíbá tvé rty
prolne ti
do aorty

nevadí žalžu si
v žalmu žalu
žaluzie ztmavím...
vždyť přece vím
že se nikdy nezastavím
tam...

kde se svlékám
z masa
bludná trasa

x x x

tady to pojíme jinak
tady platí jiná pravidla
tady to pojí/máme následovně
tady jsme
tady
budeme to co nás mne a nemine
muc muc mňáááu
s/vleče se i z kostí
jih jihne
jihne i sewer
kolabuje server

su v kině
jsem sok a ona sokyně
ještě krok a su kinetický
su nefyzický a kdovíčí ještě...
su souručenství
skupenství ví svý
a za ručitele nikdo neručí
kde ve jménu mém
mem modu
já jsem
vyloučená třetí na pochodu

tady to se/žere/m šecker
hltám tě
jak kokino malé děcko
seš moje céčko při nachlazení
ti povídám
bez tebe ani ten zen není
co bejvával
platěj jiný pravidla
ende myrhy šlus kadidla...

to já jsem vyloučená třetí
fanynek máš jako smetí
sokyně chytré horákyně
co vošahávaly by tě
v bytě hbitě
jenže já jsem tvoje fany smetanová
chci tě
tudle říkali na týv nová
že vesmírem zní bosanova
o nás dvou
krok sun krok houpy hou

JAJNÍČKOVI

znám jednu velkou zahrádku
kde hedvábná je tráva
tam tančila bych po nocích
a békala jak kráva

znám i malou chaloupku
kde voní česnek jabkem
tam četla bych ti pohádku
a ...(vypískáno:) až se zamknem...
čč mňáu

CHVĚNÍ

zázraku zjev mi
siluetu fantasie
vím že kdesi existuje
tepe přerývaně dýchá
omamný vítr
závěj vějířů řas
řasí hladinu pradávných
moří kurkumou vlasy
hoří kdesi
kde jsi?
jsi?

puklinou zrcadlen
v pohoří skla taje... pučení
ta/jemná h/říčka p(h)erel
řetězec slavičích slov
zrcadlem svítá

po/vstalý andělům
z křídel tryskáš hřidel
česnekové chutě
přeji si tehdy
ať neminu tě
kdysi kdesi
v čase ses skryl

v mém třetím očku
nedbale nahozeném
nahá čistota kůstko
o/pojná podepři mu
zlatou nit kolovrátku
skloň nepatrný ú/hell
jeho znamének rtů
ať promluví
do ticha
do čekání
kdykoli

pak políbím div

KONDITIONÁLY DIS POZICE SLOVA KDYBY

KDYBY se jim zkrátka líbí
ale i kdyby KDYBY nebylo
do/káží ocenit krásu chyby
dis/lova KDYBY
která je doslova potenci
tedy možností
protikladem u/skutečnění
RAPU RAPSOD
KDYBY NESAHÁ ANI NAD KOLÍNKU
KDYBY MNE UHUBIČKUJE
UMNE MNE DO BEZVĚDOMÍ
A JÁ SE ZBLÁZNÍM RADOSTÍ
STATEČNOU KRÁSNOU MILOU SMRTÍ
TA MNE SNAD UŇAFÁ AŽ K ŽIVOTU...
OMOTÁ MNE FÁČEM
JEN CO SE HUBIČKOVAT ZAČNEM
JAK ČESNEK MNE VYŽAHÁŠ
NAČ VÁHÁŠ?

KDYBYCH TĚ NEMĚLA
TAK BYCH SI TĚ MUSELA VYMYSLIT
JAKO KDYBY
TO CO SAMOTĚ CHYBÍ
JAKO SLED A STŘED
POSEČ(-KEJ) CHVILKU

NEŽ SE UŽ NEVZPAMATUJI
A ZRUŠÍM SLOVOSLED PAMĚT I POŘADÍ

kdyby z nebe padala pečená kuřata
kdyby země nebyla KOULE placatošišatá
kdyby sliby nebyly chyby v krá/koření
a to kuře krákoře... na dvoře je candrbál
a tak dál...

kdyby ke kuřatům litaly chleby
kdyby neměla žádné obavy aby...
kdyby... pršely žáby
kdyby ryba neměla žábra
abraka dabra...
kdyby nemyslela mysl ale srdce
dobrala by se dobra?
byla by snad snazší existence?
měl by život jiný smysl?

kdyby místo televize byla královize
změnily by se lidské slze?
kdyby nebylo bohužel ale čertužel
dřas by tu zkratovizi nevydržel
kdyby dna z masa a cukru
měla záklopku
couhala by z ní petržel
zmizely by zármutky
kdybychom nevnímali emoci?

kdyby bylo nám pomoci
v každé nemoci
kdyby agresivita byla asertivitou
kdybychom všichni byli mudrci
smál by se ještě někdo
kdyby slzy nekanuly?
zůstaly by jen jedničky a nuly
kdyby nás neuháněl strach
kdyby z těla nezbyl prach
kdyby člověk pořád žil
našel by se sebevrah?
co by mu vytékalo z žil?
kdyby pach
nebyl již vůní

kdyby všichni odložili masku
spatřil by muž v ženě krásku?
kdyby se už nikdo nepověsil na provázku
kdybychom nechtěli odpověď na otázku
kdyby zrakové pole
nespolčilo se z tvary
očinevidně na dně masky
nepadly by další otázky
kdyby nebylo od-po/vědí

kdyby štěstí nebylo vykoupeno žalem
kdybychom vystačili s málem

kdyby láska nebyla darem
svět by byl velký harém
kdyby nic něco neznamenal
kdyby vesmír nepostavilo NIC
kdyby to KDYBY nebylo
poznali bychom se?

kdybych nebyl byl
ležatá osma
asi bych se uvzdychal ze sna
kdyby té lásky nebylo
stesk by mne usmýkal
kdyby kosa kostry
něžně nedotkla se krční cévy
teď neměla by nervy
a nebyla tak/y něžná
klidná milá nezpůsobilá
totálně nemožná síla
jako každé kdyby
tomu nic nechybí
počká si na tě
stáhne ti gatě
asi se uvzdycháš usoužíš
uSOULOžíš v hloží
s korunou trnovou jak Ježíš
nosítka na záda si naložíš
KDYBY na hřbet si položíš

odnese tě kam jen budeš chtít
nebýt kdyby ani nedýchám
všeho pře/hršle
odešla by do nikam

kdyby
nedopouštělo se KDYBY
vraždy na navždy
kdyby jednotku objemu neměla
chrchel KDYBY
by nikdy nedopadl
a padal by vždy
kdyby té virtuálky nebylo
nebylo by ani dálky
natož blízkosti
kdyby KDYBY nebylo
nebylo by kůže ani masa
nebylo by mass (mše)
nebylo by ani rozlišení
nebylo by vše
jen rozdělení
jenže co by se dělilo
kdyby KDYBY nebylo?
kdyby existoval rozum
jakože neexistuje
tak by sežral všechnu moudrost světla
vše vymázl

dal si majzl
a roha vzal
kdyby to už neudělal
duch o půl kroku napřed vzad
a kdyby nebyl z dat vzat
nebylo by na to kdyby kdy

kdyby nic nic neznamenalo
kdyby vesmír nepostavilo
poznali bychom se
kdybychom spolu dávno byli
těmi kdo pochybnosti rozptýlí?

kdybychom znali kdyby
poznali bychom své chyby?
rádoby nádoby podoby
obyčje masky obličje
kdyby nebylo toho co se nám líbí
asi by nebylo ani nás
život by zhas
a bylo by to pořád málo
ne-li ještě...víc

kdyby té lásky nebylo...
jenže je
jinak by nás dvou ani nebylo
nebyly by ani papuče svaté Terezy

kdyby nebylo zázračné hostiny
nebylo by pře o pře/podstatnění
nebylo by viny

kdyby té gravitace nebylo
nebylo by slintavky ni kulhavky
nebylo by šílených krav a ptačí chřipky
nebylo by gravi/di/ty
nelisovaly by se gramodesky
nebylo by gramotnosti

kdyby toho DNA nebylo
tak by se asi hanbou propadlo
ale kam?
do nikam?
to sotva
kdyby přece padá PO/ŘÁD
kdyby nebylo pořadí
nenašli bychom už jiné nářadí než KDYBY
no ono to vypadá... že KDYBY toho sufixu nebylo
netvořila by se nová slova derivací
nevtělovala by se zády
zmizely by vady
nebylo by dovnitř ani ven
slova nepropadala by se hanbou
nikam by to nešlo
ale ono to jde i ne-jde

kroky dlouhými jak tejdén
sufix „ní“ klame
opak slova někam
nikam znamená bezcestí
ne/ní kam... není směr
jen smyslový klam KDYBY

kdyby KDYBY nebylo
nebylo by
dno gravitačním jádrem představy
kdyby té prázdnoty nebylo
co by jí asi tak šeptalo do ucha?
skutečnost by ohluchla
od ucha do břucha
nebyl by soulad a tak...
ani lad ani rozladění
ucho by osleplo

kdyby nebyly řady
tak by je matematické obřady
daly dohromady
kdyby člověk nebyl rozen k obrazu
byl by pod obraz
nebylo by obrazů
ani ikonoklast
jenže je... nebo ne?!

kdyby ne/bylo KDYBY
podmínkou faktu
nebylo by umíněné
nebyla by tvář ni fakt
neexistoval by artefakt
afekt fact facere face
kdyby nenakreslilo si
tvář krásy
netvářilo by se jak útvar
kdyby nezářila

kdyby nebylo možnosti
KDYBY
zbyla by jen nudná nutnost
nezbylo by nic jiného než KDYBY
KDYBY se nám líbí

KDYBY podmíněnost nebyla podmínkou
nebylo by mínění
nebylo by kdyby
ani nepodmíněnosti
kdyby ryby ne/žvanily
nestali by se lovci lidí ovcema

kdyby Hitler uměl m(i)alovat
nemusel by krásu spalovat
kdyby neměl poddané (ano pane!)

nenastalo by co nyní se stane
protože poslušnost je efekt motýlí
přítomnost nekonečnou chvílí
kdybys řekl že nic nepomůže
sesula bych se ti k nohám
a prosila ať spálíš korán
kdybych k ránu spatřila vránu
oblékla bych ji do bílého perí
pro ty kdo v černobílost věří

kdyby voda tekla do kopce
kdyby cit lezl jen z poklopce
kdyby zlomek vteřiny nic nepokazil
kdyby kůl srdcem neprorazil
kdyby tisíc klarinetů do mozku neklavírovalo
kdyby ego alter ego z velikosti nepodezřívало
kdyby tak!
kdyby netrefil mě ze tebe šlak
byla bych jemná na omak...
kdyby vše nebylo naopak

kdybych nemlel z posledního
nebyl bych na čele
ne/vysmál bych se účelu

kdyby tak cikáni nebyli snědí
kdyby tak bílí nebyli bledí

kdyby nebylo ornamentu
závistí temperamentu...
temperami přemalovala bych barvy ras
přehodila výhybky tras
třás se komu třás!

kdyby méně pila
měla ostrých zubů
smíchem bych se opila
kdybych přestala kouřit
možná by mě minula rakovina
kdybych nemusela umřít
byla bych i pak navždy vinna

kdybys tak maminko neměla bídu!
kdybych jako malá nebrávala křídou
abys méně plakala...
kdyby nebylo obce
nebylo by obe/cnosti
nešlo by to tak z kopce
kdyby ses otče...
životem nepropil!
dávno bys i odpočet pochopil
když jsem na tebe čekala...
kdyby mi neřinuly slzy
kdybych nevěřila že přijdeš brzy
kdybych nespokkla antidepressiva

neobjevila bych pozitiva
záchrany života životem
kdybych... nevisela za plotem
kdybych nedala světu sbohem
zahrady zdí a puklé střechy
kdybych měla krve plné měchy
potřísnila bych jimi tvoje vzdechy..
kdybych už byla na druhém břehu
na sebe rychle zapomenu

NE-CESTA VŮNĚ

„Jsou vůně, které vyzdvihujeme, klesajíc navždy.“

(V. Holan)

(on)

ne-budu padouchem málo
tělo bez duše
by mi za to nestálo
tvou vůní však pookřálo
dohřálo se
z neživota vstalo

(ona)

ano-a/ž
budu velká jak abeceda
jak duše bez těla
nebudu již pád/ouško/u pachu
vstanu z prachu
douškem tvé vůně
stanu se poduškou duch/a

(oni)

pachu se chopíme a pochopíme
jak vůně se dělá
tělo se spojí s tělem
v jedno stanou se

pachatelem
vůně dštící vůle... voe

(on)
leh/ková/žně
tichem jsem a ve zvuk se obracím
kudy jsem přišel
tudy se vracím

(ona)
když tvá vůně se mne dotkne
oka/mžitě za/mží mi oči
je/dna druhou polkne

(oni)
vůně mne i tebe se/mele
v semenné příčině jména
mne i tebe objímá
pekelně sedmé nebe

(on)
ne-jsem bytost toliko tělesná
jsem z jiného těsta

(ona)
ano jsem... z jiného místa
jsem živá míza

(oni)

je to jízda
se neznáme
v sebe se vtěsnáme
jsme dlažba sna...
čedič
nevíš jak voníš
tím spíš když spíš...
čpíš a o vůni sníš

(on)

žádost davu je kusá
zbavme se odlišného kusa
diference drtí
dav touží po její smrti
ona po rozptýlení toho klanu
v tu ránu
cvak
a již se kutálí

(ona)

klam rozumu darován je poklopci
dav svěhlavost štve
po krku sápe se obětní ovci
dobře jí
že hlásá jen bludy
říkají ty obludy

zabít ji je málo
aby věděla kudy

(oni)

to není klam
i ty jsi sám
jdeš jinam
a ten klan
k tvé likvidaci je odhodlán
veřejný nepřítel je veřej „ne“
svéhlavý poměr vůči davu
love you

(on)

čimčarára čim čim čim
čim to bejby krásně páchneš?
čim to že mě dycky nadchneš?
čim to že před tím nejdřív zhasneš?
né že mi s tím pižmem pláchneš!

(ona)

to jsou voe afrodisiaka
co ti vytřou zrak a
přivábí tě ke mně...

(oni)

pohnula se ze/mě třesení
richterova stupnice matrací
do sebe nás navrací
v zrcadle jsme zasklení

(on)

su sen
su sten
su osten
su pro/sten slov
ty jsi má fin/ta
nabitá flinta
ty jsi můj lov

(ona)

sotva tě zřím
schovám se za modřín
uteču ti před nosem
sklouznu po rose rose Mary
you don't find me don't worry

(oni)

čiháme na posedu
míříme si na rty
přibíjíme nártý
k tureckému medu

(on)

miluju i její sklon... písma
aj to jak je na mě přísná

(ona)

su už stará kiska
přesto ti dám kiss na
přání dobré noci

(oni)

nejsme otroci
buřtů... gothaje...
gothických řízků
radši lehnem do remízků
nebo rovnou do háje

(on)

on jsem já
ten ozón
roze/z/ní zvon
ona se (mi) ne-zdá
js(m)em my
jinak bych o ní nesnil
ve snu se jí neztělesnil

(ona)

ta ona jsem já
až tma se světla zeptá
odpoví tao I ťing
ťong ťang
zazněl gong z tang
lásko vstaň!

(oni)

jsme on a ona
jsme zas a znova
erotická osnova
jsme nov a nova

(on)

su substance
su ne/cestou tance
sunu se
su sem/tam
všech cest
ea res quae est
su tu znovu zvukem zvonu
císařovy nahé šaty v novu
j(e)ho šat/nářky

(ona)

dříve než pud půjde leh n out
nechci se už zbla hnout!
pouze ti musím ještě říci
závratný jsi
jsem tvá cesta příští
vůně dští

(oni)

pře/chodový období
pochodově pohodový
vždy nový
jak císařovy nové šaty
kudy cesta vede za
vede buli fabule
doma-li je ne-cesta...

(on)

mapě nedošlo
že podrážka je o krok napřed
prvním krokem na tabuli
vůně bude
a jaká byla... to síla
která nás cestou pros/trčila

(ona)

nekecám mlčím padám
sen tvůj jsem a voním
neřešitelně šíleně
opera-ty(i) v ní
konfigurací jsi mé po/doby

(oni)

cesta za/bouchla se do mapy
trať ztratila se v tratolišti
necesty pří/ští
tam kde dobrou noc dávají si
lišky by/stroužky
vůně radosti se vloudila
nezabloudila
ne-vůně se ti nepáčí?
nám by se líbila...

NECESTA OD SEBE K SOBĚ

*„vedle věčně brnoživých (...)
dálava je plna představ živých (...)
slova všechna obydlena (...)
odtamtud (...)
zde vydýchnout jim nedovolí stud
(...)
on je temnou bránou do podsvětí
tkví vprostřed cest
a jejich bludné spleti“*

(R. M. Rilke, Lumír Čivrný)

opět
tentokrát naposledy
na západě jihoseveru mířím k východu
opět obět
opět naposled
vysměji se svému smutku...
a co teda ty... srdcelamači?

samou radostí se snad upláči
vratký jsem zámotek
v její papučce
písnička klubíčka
jehož text je ex/táze blízkosti
za sedmero hoři...

za sedmero moří
žijí dva netvoři
lásky v nich hoří
neustále z nich hovoří
že je/dno jsou...

opět
tentokrát poprvé
mám záchvat apnoe
nebudu dýchat
dokud od sebe z nebe
(boha to rdoušení zebe!)

nepřijedeš k sobě
v co nejkratší době
v tobě uhnížděná
chci tě opět v sebe
pojd' se cestou spojit
jako bychom byli svoji

když stojí necestou
sama sobě cystou
německem ohraničená
severem zničená
nečinná s rukou v kapse
volá ho... vrať se
po kolejích opusť jih
už abys mi v klínu jih

ráno je oparem času
žena neprotržená
ráno je panna
kostka v šálku
vržená
spánek očesaný
z tvých vlasů svítí slune/ční koule
dělají se mi na tebe za ušima boule
tvé rty dala bych si ke svačině
pak svedla tě ve stínu na lučině
a nečinně nechala se unášet vánkem
rozkošným Lulánkem

radši (v)zruš mne
je to krušné
láry fáry kršna
pro Lulana vozembouchovýho hubana...
dobrou noc... Lulí
má dušička se ke tvé tulí
tananyanky tanana
jsi můj doutník havana
na dlouhý zimní večery
když ho dlaně válely
brečely čely
berany berany duc
pojd' se srazit
necestu necháme zazdít

z boule vyletí včely
a osladí nám rty medem
no tak láska... popojedem!
blíže ke středu

změna polohy
končí zře/tě/zením s koulí u nohy
dominový efekt dominance
latentní vlohy akce
raz dva propletou se čtyři nohy
tak kam?
tuto cestičku pře/nechám mátohám
su kauza sui
sotva nohy nesu
nejsu
a už mne odnáší
už tu nejsu
okolky okolo křídel
kdo to kdy viděl?
gramlavá láva
negramotná hmotnost poprchává
su sokolník
su vnik
voliéra ze mne dělá vola
voila poštolky
lépe dvanáctina věrných
než sto tisíc běžných

su necestou hereze
rozkopnul jsem důvěře dveře
jen k ní láskou hořím
nemám-li ji hned ochořím
hoří Řím
ve třech dnech
opozici utvořím
cesty in/out zbořím
na prach shořím

a nikdo již cesty neví
to je celý
protože když nejde hora za mohamedem
musí mohamedánka
za
horou-
cí... dostat moha-
med/a na/horu
cesta sotva sípe
směr típne
neví čím čin není
ale kdyby
popel na hlavu si sype
chvilé vychýlení
okolo oka cestička před/stavy
slzička v cíli početí
co je ti?

zmýlená přece platí
necestou nehybnosti
dosti již bylo pochybnosti
„já je cesta a dveře“
pohyb je jen o důvěře
z takového ovšem nohy nebolí
jen ta výluka je k zešílení
neboli
zpoždění jen zasukuje jazyk dění
kočkopes obul si sandály probuzení
vystoupil z vlaku vleku
vydal se do dále
vyšel si naproti...

samosebou sám sebou
su sirotek ze Saturnu
nesu si urnu a v ní sebe
skutečnou simulaci sibi
v/skutku su
su necestou nehybnosti
nevím čím čin není
a tak
čí cílení dostihla ataka katatonní
či šílení

jaké směro/vání?
kam chce in/tence

si vane
okolí všeho zmizelo
i zení
su apeiron
co je mi do toho?
nemám dno

cesta je dětstvím představy
dospělost cílem od počátku
dokonáno jest...
su dokonalý
jak u“vozovky cesta výkřiku
semenem na slabiny su
vo tem žádná
vina nebyla shledána
necesta nebyla do/hle/dána
slovo se stalo tělem
a mapa územím
kdyby kdy existoval rozum
tak tomu rozumí
úz už napřed vzal to šejdrem

su prapodivný program
sám sobě su hlavolam
su tak sám
ač dvanáct apoštolůk mám
su tím komu se dávám

na pochodu zpívám ódu
plá/mene tekul
od večera až do rána
su diplomatem plamenometu
ráno však mám se k světu
su ztracen v překladu
ve/při su svini
vždycky dříve nyní
su jíní
konám dobrodiní

zbavuji se sebe
za/chce-li zase v se sestoupím
a zase se trati ztratím
tak zatím...
su mečem rozlišení
tmu tnu
přesto přesnost nepřej si
nezůstávej v kleci

su krajností
su ambivalencí
prvohory jsou mým tělem
su sám sobě nepřítelem
vždy ještě mohu
mírím do oken pánubohu

jdu –
již nesejdu neslevím
su zásadou a zásadně nevím
s/ním...
již neuhnu
zvednu bradu
láskou se sežehnu
splynu s ní
zvednu zábradlí
animací su

cestu ne/hle/dám
nýbrž potkávám
su necesty
snad už po sto šestý
necestou sem
sudička ú/stavu mne utkala
cesta objala
necestě to nedošlo...

pluje pudově jako potok
plutonicky putující poutník
potomek potom
zbavuje se pout
v každé době ubírá se sebou k sobě
necesta cesty
až tam kde jsi

krajinou krajnosti
horní dolní
k cestě necestou vnikám
ani nevím kam
je to zdířka zítřka
pře/kra/čující meze
až tam kam nelze
jev je šéf
šev je zpozdlý
suk/nic sešívaných
stav představy
došly mu síly
podoben je třtině
jako opařený...
spatřuje nedozírné

putování vede do ohniště příště
tam kde už je doma
do paroma
chlape chop se chlopně
na necestě doma-li jsi
ano/ne živoucí
dotek horoucí
ja/nein
immer mein
Schatz

na necestě doma-li jsi
pláč v očích skRYL si
garlic kill
vzpomínku z vínku o(d)pustil
remember you are shining still
přes všechny břehy světa
z p(h)erel navlečená
věta tajemstvím blyští
příští čekáš ne/cestu
příští čekáš nevěstu
prýští dírou v plot(n)ě
oprýskaná přání
necesér věčně za/balený u dveří
hladový sy(s)tému nevěří
že mu chyby nechybí...

nakousnuté jablko hluboko
ze sadu odhodím na kompost slepých uliček
dosti bylo kliček!
otravných jak činže
jenže
vždy mohu dodat
DOST!

post scriptum:
mein dunkler Himmel herum
na necestě jsi-li doma

Sodoma
slyšet je za ob/zorem
každodnů vylitých z forem
chce se mi říci si sbohem
když zhasnu lampy...

když hasnu
už nejsem tu
jen ty necesty
na hranici před/stav
vinou se nevinně sumou možností
mezi radostí a strastí
dlouží se stín
na trati mezi Brnem a Pra/hou
námezní pohůnek na mezi
kope se do prdele
i nadále nenadále
hledí krátkozrace do dáli
mezi tebou a mnou
mezi aktualitou a potencí
mezi substancí a akcidentem
mezi životem a narozením
nese se esse
mezi látkou a formou
mezi ženou a mužem
mezi kazatelnou a kazem důkazu
padáme...

mezi může a musí
pouť kolmo nahoru
kde mezi dvěma
kde ve jménu menu
výluka JÁ je
zemnebe nús nás

HABÁNI

*milý Lulá...
ležíš tu teď vedle mě
jsem protivná... protože tuším
jak moc mi zítra touhle dobou
budeš
promiň...
chybět*

uzda úzu popouští kravatu
představa nebo postava
na bedně od whisky
slovesa nese se necesta
před naší přednáší
za naší zanáší
od huby se jí práší
zrak ke klínu se snáší

jablko zá/kazu padá
rozmanitost mánií
vzájemně se mívá
ruce si piláti myjí
láska se klátí
láska není náhražka
tvary se v elipsách svíjí
smíchy míchy

chvění malty v míchačce
příchod uvízl v píchačce
dělníci – někteří věřící
črtají umění zednickou lžící
louhy touhy
abstrakce
stíny dlouhý
vazký obrazce

ale mě to netrápí
v naději se utápím
mizím beze stopy
mezi pal/my tropy
složím své útroby
bydlí v potrubí
supící supí spící
ptáci o smrti snící
pryč jsou choroby
ubytují mne hlásné trouby
kolem plují orby
světelné anomálie
animismu touhy
svršky spadnou do strouhy
hyeny je odnesou

námaha vymahačů
duše lamačů

marná snaha
svlíknou tě do naha
situace neblahá
i tak neváhá
vodováha
bublínka mezi ryskami
vodováhy ve znamení váhy
rovina

ňju bába

sofort...
miluji komfort
jeden partner spousta možností
dej si doušek osvěžující limonády
svěžest na ex
radostná zvěst
z hvězd
každému co jeho jest
noc nemůže víc chtít
ránu se nelze ubránit
co více můžeš od života chtít
než navazovat přetrženou nit

to noc je svit
svinutá uprostřed spánku
sní se ti – tobě – oběti

v mateřském objetí
jak malému dítěti
co je ti?!
svoboda když strach tě nebodá
budem svodem pojď pryč
honem!

maska masakru krew
maskara
kruh kolem očí
protéza klu
neřekne ani bu

kroupy
krupobití
krveprolití
kroupová políčka
je-li-ta z prasat a sviní
před porážkou do jelit se svíjí
kňour kňourá svině kníká
kvičí
pára syčí
je to v píči

chrochtání je prasat pokání
schrulo se do necek
trest smrti!

pro koho?
pro habány?

habáni mají
k životu nadání...
kdyby té pedagogiky nebylo
jen demagogie a dogma by zbylo
borci na ledoborci...

rychle rychle
kosočtverce kvádry krychle
nervové dráhy
ne/rovnosti ano
vyp/luly

hodily kemra rastamani
basta fidla
fil/harmonie fidlá
habáni rozpálili pec
sanktus filius plus minus
kirie
a pes spadl/à la pec
zavyje propast
vzhůru
nohama
pánbu s náma
pevnou půdou propadla

se vydali
kdopak nám jho postaví?!
neprotržená žena
se smíchy pochcala
a pak si do toho sedla sedla

dětské hřiště příště
na vlastní ne/bezpečí
pecen rozpálilo
vzdálilo se dále
dočista do/blízka
nad fatrou sa blýská
na rukou želízka
želízka žalu
žele žhne žene se žvýká
žele do/dža!
necestou pyje
kirie
elle
eleison
ona o on
kdyby se KDYBY nechytli
tak by nechytli
tak by nevzpláli
tak nedošlo by k lámání píce
kdyby to nemělo háček
kdyby toho nebylo více

než málo
tak by je to nedohrálo
to by tak nehrálo
kdyby toho háčku nad C nebylo

vymastil pekáč
a rozpálil mi pecen
pak řekl: soráč
a odkráčel ven

-šedá myška- sešel
a sešel spatra si pro svačinu
proč jen nemá se víc k činu
každý krok stejný jako včera
z práce do práce
do kostela
učitel děje/pissu
didaktátor zákazů
prázdá huba bez kazů
smrdí mu staletími
na/padá ho smrt
za dráty ostatnými
život vypleněný
roky nezměněný
stereo mono/typ
žádná volnost prázdný trip
bez radosti vstříc marnosti

s brýlemi na blízkosti
nepotkané
s aktovkou
lejstry naměstnané...
šedá myška
malá výška
na pře/skok...
mohl být duhový cvok
plný spermiček
živých perliček
teď je sám
třídu dře jak bídu
v prstech drolící se křídla...
našila bych mu po jednom křídle
za každou smutnou událost
ze smíchu zlost...
myška...
je toho celá knížka
jak vařit kaši
a vázat si mašli
aby tě před tabulí
smazaného našli

ŘÍJEN

říjen pryč se řítí
taky se nějak necítí...
ač snaží se poušt' si nepřipustět
kéž je ti dobře... miláčku
budu za to prosit panbucha
zkus neřešit zda
jsi nebo nejsi disfunkční

disfunkcí je vymezení?
vůči čemu nebo komu?
jsi takový jaký jsi...
každej má období slabosti
a období plný energie
broučku...

nepočítám život na dny
pře-čítávám ho na kila
protože je těžkej
ale někde přímo pod pří/krovem výhně
po/st/ žáru se vyhnem
splynem nevyhynem

pod kill kilowatty solární vaty
nebude již více tmy
požáru ukážeme paty

já i ty
smečka ticha za humny
straší mý strachy

laně už dávno nejsou plachý
šustí v listí a jdou čím dál blíž
šátrám a hmatám
pod peřinou dětskou skrýš
co když mě dostanou?!
co když z podlahy povstanou

kostnatý šmátralky ruce
proniknou nakazí mě sazí
srazí... indoktrinují satanem
o já a mý druhý jádro
kolikrát už na dno
padlo pádlo?!

oceán ohně
stáhne z nás prádlo
zesměšní pádlo
než doplouží se slunce
a z popela opět vstanem
noc naposled dýchne santalem

co KDYBY pak nebylo potom
než konečně společně odletíme

kde tě budu hledat?
KDYBY nebylo inkognito
kde bych tě spatřil?
komu bych pak patřil?

kdyby nutnost byla možností
kdyby zmizel stín
kdyby neexistovalo NE/VÍM?
KDYBY pře-klad nebyl originálem
představ si že by sis nic nepředstavovala
kdyby neexistovaly před/STAVY

kdyby původ zmizel v ohni
lásky hlas dál zněl by z nás
i kdyby vůl neměl rohy
nám stačilo by KDYBY
vzali bychom na ramena nohy
bereme kolmicí roha do oblohy

kdybychom vzňali souřadně
kdybychom se nebyli vzdali dále
kdybychom se láskou nese/žrali
kdybychom se vzájemnosti neoddali
i kdyby nám dále ne/přála
nikdy bychom se nevzdali „bysme“

(podřadící spojka „kdyby“ má v I. osobě množného čísla pouze jednu správnou podobu, tvar kdybychom; jiné tvary, například kdybysme jsou považovány za nesprávné... kdybysme vnímali kismet, kdyby bylo pouze jednotné posse, asi bychom už ani číslo natož k tříslu tříšlo nedali...)

kdyby člověk viděl za roh
kdyby nebylo sytosti
ani hladoví hadové
kdoví co by bylo
a zda by bohové nebyli lační
kdyby KDYBY nebylo konstantní změnou

kdybych nebyl zřícen
kdybych věděl kam se ty roky ženou
kdybych nešlapal necestou
kdybych nebyl urícen
zříjen tvou zřítelnicí
kam opřela by oči důvěra
kdyby nebylo divínace?
za co by umíraly hereze?
když ne za pře/kračování meze?

vezmi své KDYBY
a následuj mne
su alius
su odjinud

su posunek
ústím v úzkosti
su úz kosti
su události
su za/brán

su těsná brána... tělo sna
su KDYBY
su za nás
krokem sleduji následky
zem/dlení a šíře/ni
kdyby špíny
ni šmíry nebylo
co by (si) počala čistota?
bylo by po ní veta
(na) co by (si) asi v Národním
hrála diva pro/dlení
kdyby KDYBY nebylo divinace?
jaká by nás čekala akce?
kdyby ke svobodě
nebylo třeba nesvobody
nebylo by obrody
nebyly by svody
jen do nebes schody
kdybych nebyl vyřízen zřícen blázen
vrátil bych se zpět na zem?
kdyby nebyla zřízena
jako zří/cenina?

kdybych nebyla zřícena
neskápla by mi slza z líce na... později
opustím se a uteču do země Oz k čaroději
kdybych byla statečná
k scestí bolesti netečná
mohla bych být věčná?

kdybychom nebyli
en/ti/ty VIR/tu/á/lní...
nebyla by láska rituální
sebevražda neznaboha
on i ona
on/ona onoma
opona pro oba
ke klávesám se sklání
a pí/seň pa/dá
tisknou svoje city
from the village to the city

kdyby nebyl říjen v říji
kdyby úplněk nebyl svědkem
jak do sebe se slova vpíjí
zaKLESnutá tvrdošíjně
poMINUtá
po minutách společných
lávách (ách!) sopečných
oh my god
po vírech (ech!) v gejírech

je podzim
jeho barvy už neví coby
žloutne mech
a mlhy válí se na blatech...

STĚ/NO...

stě musíš stát...

!

tečka se dává
protože vypadá

vypadla
z výkřiku
zármutku

?

!

.

!

!

tečka
je vykřičeným vykřičníkem otazníku
bydlí pod
výkřikem
výstřikem
je všude
tečka
vždy vstupem zastoupena
hláskou troubou trubce
trubačem hells bells

srdcervoucí spóra
podhoubím je sporu
odshora až dolů
sponou sporu je podhoubí
opora
opona
stává se trupem
nakonec i ústupem vstupu
tečka je bodem nehmotným
nikoli však tupým boty bodcem
jsme jí
byli
budem tečka
to ona tluče na buben
a svolává hochy
hoši pojdte ven
vem kde vem
vše jen z nehmotného bodu
uprostřed je odstředivka
stě se vyprostí
odvážná dívka míří vpřed
ona je emblém
jemuž ucho za/lehlo
vykřičeným vykři/čnickem
on/a vzácná bytost
ví co je lítost
a co je to čip

tatar avar avatar lazar
čí čího číhavost či čich
cit...
do světla vstoupil
nenechal se koupit
spadl do strouhy boží trouby
zbavil se touhy

nezaprodal se
oddal se kráse
zítra už se jitří
zase
jiskří
z nouze každá ctnost
milosti předchází účinná lítost
těžko je jí neshořet
když je jí tak dobře

jsi
závrať která mnou točí
okolo osy
smílá ve mně krásu s bolestí
stesk se štěstím
touhu se samotou...
a čočkovou políčku bez čočky
šak se dá jíst i bez lupy
lásko... nene... jsi tak krásnej člověk...

až se tají (dech)
srdce buší až na zádech
šimrá po celém těle...
možná jsem ne/mocná
protože u sebe nemám svoji medicínku - tebe
líbám tě všude kam si pře přeje...

vystoupal jsi do oblohy
zavedl jiný bohy
už ses neovládnul
rozkvétal vadnul
spadnul
z čistého nebe blesk
potkal sám sebe ve vláknu
proměnil se ve vláhu
polknul svět jedniček a nul
porodil se v žitě
jiného stavu nemístné nárážky
zdoláváš pocit překážky
že se ti to zdálo
nebylo toho málo
bylo toho ještě víc
ono tě to nenechalo
dříve než co slíbil
každé apoštolce se už líbil
garlic kill...

nechtěl dál už strádat
tradá!!!
musel se s tím vypořádat
koukal smrti do očí
čekal až se to otočí
zády se záhy praštil do čela
veškerá bolest zmizela
zcela

!

.

?

chodidla obutá ohněm dutým
bere se zkratkou
tak si zašela
zbloudila a zase se našla
smrt ho odmítla
život zapřel
v oscilaci se našel
cestě otrnulo a ožila
via imaginativa
terén extrému pojmového okolí

ach jo... ty dálky... sever/jih...
tady chlad/u tebe s tebou žár...

kdyby ty dálky nebyly...
mohla bych tě teď vytáhnout do noci a obejmout
tak mi chybíš... už bych si mohla zvyknout
ale na sto honů ohonů...
na tisíc a ještě víc...
je lepší když mi chybíš než kdybys mi nechyběl
protože bych tě neznala...
asi už spíš...
dlíš ve snu z maskovací sítě
starých pořádků
s novým obsahem
nad propast se spolu nahnem
někam spolu zahnem...

stě musím - stát před tebou nahá
budu teď úplně upřímná
jsem chvíličku šťastná
i když každá trochu bolí
co tím chtěl básník říct?
bych byla básník abych to věděla?
tuším... nebásník tím chtěl nejspíš povědět
že bych se měla naučit míň se trápit...
a každou krásu brát jako dar...
kterému se na zuby nekouká
jen se olizuje
vnitřní nejistota
(respektive: jak je to jenom možný?!

v tom musí být háček!...)
bojím se úplně důvěřovat
to je takovej nahlodávač
který si v sobě pořád nosím
a nevím zda mu mám děkovat nebo ho proklít...
nevím ani to
asi nebudu vědět nikdy...
a teď se svléknu i z kůže

prožívám zvrát za zvratem
osud mě asi vzal pevně pod svá křídla
a mává se vším ze strany na stranu...
?... .

těžko sbírám pod svahy
o/puštěné přísahy
od/drolené přesahy sáhy
odvahy
nestačí
bojím se že (se) o/pustím
ne *štolka apoštolka*
ale s/prostá holka
na dlani s důvěrou
cigoška s pověrou
křížování zahání konec
milování –
lásko já přece nemůžu

bez přestání
čekat na lepší dny
když štěstí je jenom chtěnost
upachtěnost u/dřená
prkny přibítá do morku
hevery vzepřená do sklonku
přitom stačí... blbě šlápnout
lanko pře/pnout
kout srdce vymést
nechat se vynést... nést
s/vislé paže třebaže
tělo ještě dýchá...
jsem nula ve lžích skrytá
jedna z mnoha
ach poetických vět
co odepisují na tvůj svět
říkáš jim *souznění*
miluješ je
v plném znění
a na mne z OBRAzovky
chrčí zrnění...
kéž to tak není
kéž si nejsem v pro/dlení
kéž se láska nezmění
v iluzi (o zirkonech)
to raději mne nech
rozprášit

ou shit!
prašivou strouhou
i s mou touhou
hnilobným pachem
strachem...
?...
.

STĚ/NO.../89

TEREZA SMETANOVÁ & LUBOŠ VLACH

CHVĚNÍ

Redakčně připravili Luboš Vlach a EZT
V textu a na obálce malby Dalimila Vlacha
Obálku navrhl, typograficky upravil a vysázel EZT
Vysázeno písmy Jannon
ze Střešovické písmolijny Františka Štorma

Vydalo nakladatelství Ears&Wind Records
jako 9. svazek edice DNO

V Brně 2020

www.spodniproudy.cz
www.christiania.cz
www.drevenacikada.cz

**D
N
O**

**EARS
& WIND
RECORDS**